

Pont de Merola

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Merola
Emplaçament Merola

Coordenades:

Latitud: 41.93198
Longitud: 1.87184
UTM Est (X): 406468
UTM Nord (Y): 4642839

Classificació

Número de fitxa 08175 - 361
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Puig-reig
Fitxes associades:
[Merola](#)
Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dg., 20/03/2011 - 01:00

Descripció

Pont de pedra que salva la riera de Merola a partir de quatre arcs, dos de principals, de mig punt, fets amb pedra tallada i escairada i col·locada a contrajunt. Es destaquen els pilars gruxuts que reposen sobre les codines de la riera. El coronament del pont es modern i les baranes, senzilles estructures de ferro.

Història

L'església de Sant Maria de Merola fou bastida prop de la torre de l'antic Castell de Merola i al peu del camí de Merola, en un lloc més avinent, un cop s'abandonà l'antiga església parroquial de Santa Maria (romànica) l'any 1609 degut al seu lamentable estat de conservació. L'any 1609, Miquel Ferrer, àlies Barbut, batlle de Merola, i els pagesos de la parròquia de Santa Maria, demanaren al Bisbe d'Urgell permís per a construir una nova església prop de la Torre de Merola. La nova església de Santa Maria passà a ser sufragània de Sant Martí de Puig-Reig. El 2 d'agost del 1609 s'hi col·loca la primera pedra, i la consagració es feu el 27 de novembre del 1611. L'altar principal es va dedicar a Santa Maria i el secundari a Sant Joan. L'obra és un dels pocs exemples d'arquitectura renaixentista de la comarca del Berguedà, feta pel mestre d'obres Gabriel Leonart de Castellterçol, que va cobrar 125 lliures. A la nova església s'hi va traslladar la talla romànica, que es va perdre durant la Guerra Civil de 1936, i les relíquies de Sant Crissantó i Santa Dòria. L'any 1621 s'hi col·locà un retaule de pintura fet per Gabriel Claramunt de Vic (perdut també durant la Guerra Civil). A començaments del segle XIX l'església fou renovada. L'última visita efectuada a la nova església de Merola, en la qual es confirma el seu caràcter de parroquial, és de l'any 1830. En un principi les noves esglésies que es construeixen a les colònies industrials properes, com les de cal Vidal o de l'Ametlla, depenien de la parròquia de Santa Maria de Merola, però aviat s'independitzaren. La de cal Vidal l'any 1922 i la de l'Ametlla anteriorment.

Bibliografia

- SERRA, Rosa; SANTANDREU SOLER, M. Dolors; JUNYENT, Francesc; MAZCUÑAN, Alexandre (1985). "Castell de Merola", Catalunya Romànica, vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona, p. 399-400
- SERRA, Rosa; MIRALDA, Jordi (1990). Merola, un poble. Associació Cultural Esplai; Comissió Caminada Popular.
- SERRA, Rosa. "El castell de Merola (Puig-reig)", l'Erol, núm. 33, Berga 1991, Àmbit de Recerques del Berguedà, p. 46-48.
- SERRA, Rosa. Aproximació a la història de Puig-reig, Manresa 1982
- VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

